

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/46/2016
Identifikačné číslo spisu: 3614010249
Dátum vydania rozhodnutia: 27.06.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Szabo
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:3614010249.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Szaba a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Hatalu v trestnej veci obvineného M. A. pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák., prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 27. júna 2016 v Bratislave dovolanie obvineného M. A. podané prostredníctvom zvoleného obhajcu JUDr. Mateja Vájlenta proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo 17. februára 2016 sp. zn. 3 To 106/2015, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie obvineného M. A. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske z 3. júna 2015, sp. zn. 1 T 2/2015, bol obvinený M. A. uznaný vinným z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák. na skutkovom základe, že v dobe od 01. januára 2010 do 14. februára 2014 v N., ako štatutárny orgán „predseda“ spoločenstva vlastníkov bytov „D.“, si neoprávnene prisvojil finančnú hotovosť celkovo vo výške 7 329,42 -€, ktorá mu bola zverená vlastníkmí bytov, za účelom ich správy, pričom uvedené finančné prostriedky neodviedol na bankový účet spoločenstva vlastníkov bytov a nepoužil ich na úhradu správy bytov, taktiež ani nevrátil ako preplatok nájomného ale použil ich pre vlastnú potrebu, čím svojím konaním spôsobil spoločenstvu vlastníkov bytov „D.“, so sídlom v N., škodu 7 329,42 -€.

Za to bol odsúdený podľa § 213 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 3, § 36 písm. j/ Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) mesiacov, pričom výkon uloženého trestu bol obvinenému podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienčne odložený na skúšobnú dobu 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 50 ods. 2, § 51 ods. 4 písm. c/ Tr. zák. bola obvinenému v rámci skúšobnej doby uložená povinnosť nahradiť spôsobenú škodu.

Podľa § 287 ods. 1, ods. 2 Tr. por. súd zaviazal obvineného uhradiť poškodenému - Spoločenstvu

vlastníkov bytov D. IČO:XXX XXXXX, so sídlom D., N., sumu 7 329,42 €.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený M. A. odvolanie do viny i trestu ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní (č. l. 214), ktoré odôvodnil osobitným podaním z 19. augusta 2015 prostredníctvom obhajcu.

V dôvodoch odvolania (č. l. 219-226) namietal správnosť napadnutého rozsudku, pretože skutočnosti zistené v priebehu prípravného konania i v konaní pred súdom nenasvedčujú, že bol spáchaný trestný čin a jeho spáchanie nebolo žiadnym spôsobom preukázané. Preukázané nebolo ani to, že trestný čin spáchal. V prvom rade namietal, že mu nebol preukázaný úmysel spáchať trestný čin. Neviedol síce účtovníctvo spoločnosti v súlade so zákonom o účtovníctve, a teda nemožno vylúčiť jeho zodpovednosť podľa občianskoprávných predpisov, avšak takéto konanie pri absencii úmyslu, nemožno subsumovať pod trestnoprávnu zodpovednosť.

K reparácii spôsobeného následku v jeho prípade postačuje civilné konanie, ktoré je primárne určené k tomu, aby riešilo obdobné sporné prípady ohľadne náhrady škody, pričom len samotné spôsobenie schodku na zverených finančných hodnotách, resp. nedostatočné alebo nesprávne vedenie účtovníctva z jeho strany nie je, ani nemôže byť samo o sebe činom, za ktorý je trestne zodpovedný. Ďalej mal výhrady voči skutkovým zisteniam, pretože z vykonaného dokazovania vyplýva, že všetky finančné prostriedky boli použité na úhradu správy bytov a žiadne finančné prostriedky neboli použité na iný účel. Výška škody ustálená znaleckým posudkom nie je vierohodná. Následne argumentoval poukázaním na niektoré rozhodnutia súdov Slovenskej republiky. Záverom svojho odvolania navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a jeho oslobodiť spod obžaloby, alternatívne navrhol vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Na základe včas podaného odvolania vo veci rozhodoval Krajský súd v Trenčíne, ktorý na verejnom zasadnutí uznesením zo 17. februára 2016, sp. zn. 3 To 106/2015, odvolanie obvineného M. A. podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 17. februára 2016, kedy vo veci rozhodol krajský súd.

Odpis druhostupňového rozhodnutia obvinený prevzal 22. marca 2016, jeho obhajca a prokurátor prevzali rozhodnutie 18. marca 2016 a rozhodnutie prevzala aj poškodená strana.

Okresný súd Partizánske 1. júna 2016 predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dovolanie obvineného M. A., ktoré podal prostredníctvom zvoleného obhajcu JUDr. Mateja Valjenta, ktorý ho obhajoval aj v pôvodnom konaní. Dovolanie bolo podané na súde prvého stupňa 5. apríla 2016 a smeruje proti vyššie citovanému uzneseniu krajského súdu.

V písomných dôvodoch svojho dovolania uviedol, že dovolanie podáva z dôvodov § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., pretože rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

V rámci uplatneného dovolacieho dôvodu v podstate zopakoval argumenty, ktoré použil v rámci riadneho opravného prostriedku proti rozsudku súdu prvého stupňa. Predovšetkým namietal, že mu nebol preukázaný úmysel spáchať trestný čin, mal výhrady voči skutkovým zisteniam a výške škody, ktorá bola ustálená na základe znaleckého posudku, ktorý podľa neho nie je vierohodný. Znovu poukazoval na vybrané rozhodnutia súdov, citoval niektoré závery z týchto rozhodnutí a záverom svojho mimoriadneho opravného prostriedku navrhol vysloviť, že napadnutým uznesením krajského súdu bol porušený zákon v jeho neprospech, napadnuté uznesenie žiadal zrušiť a zrušiť navrhol aj rozsudok okresného súdu, ktorý predchádzal napadnutému uzneseniu a vec vrátiť okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Samosudca súdu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 376 Tr. por. doručil rovnopis dovolania stranám trestného konania s upozornením, že sa môžu k dovolaniu obvineného vyjadriť. Možnosť vyjadriť sa využil iba prokurátor okresnej prokuratúry, ktorý vo svojom vyjadrení (č. l. 272) uviedol, že nie sú splnené zákonné podmienky dovolania, a preto navrhol dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Uvedené vyjadrenie prokurátora bolo doručené stranám trestného konania, avšak ani jedna zo strán na vyjadrenie nereagovala.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pri predbežnom prieskume zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.). Dovolanie podal obvinený v súlade s ustanovením § 373 ods. 1 Tr. por. prostredníctvom obhajcu. Zároveň však zistil, že dovolanie obvineného je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky opakovane vo svojich rozhodnutiach zdôrazňuje, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení súdov a predstavuje výnimočné prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, ktorá zásada je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Táto výnimočnosť je vyjadrená práve obmedzenými možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatňovaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštitúcia.

Dovolanie preto možno podať iba z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 371 Tr. por., pričom dôvod dovolania sa musí v dovolaní vždy uviesť (§ 374 ods. 2 Tr. por.). Dovolací súd je viazaný uplatnenými dôvodmi dovolania a ich odôvodnením (§ 385 ods. 1 Tr. por.) a nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy. Právne fundovanú argumentáciu má práve zaistiť povinné zastúpenie obvineného obhajcom - advokátom.

Obvinený M. A. v prerokúvanej veci uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Uvedenou formuláciou zákon vyjadruje, že dovolanie je určené na nápravu právnych chýb rozhodnutia vo veci samej, pokiaľ tieto chyby spočívajú v právnom posúdení skutku alebo iných skutočností podľa noriem hmotného práva, nie však z hľadiska procesných predpisov. Poukázaním na uvedený dovolací dôvod preto nemožno namietat' porušenie procesných predpisov. V medziach tohto dovolacieho dôvodu možno namietat', že skutok tak, ako bol zistený súdom, bol nesprávne právne kvalifikovaný ako trestný čin, hoci o trestný čin nejde alebo ide o iný trestný čin, než ktorým bol obvinený uznaný za vinného. Na podklade tohto dovolacieho dôvodu však nie je možné preskúmať a hodnotiť správnosť a úplnosť skutkových zistení, na ktorých je napadnuté rozhodnutie založené. Rovnako nie je možné preverovať úplnosť vykonaného dokazovania a správnosť hodnotenia vykonaných dôkazov v zmysle § 2 ods. 10 a ods. 12 Tr. por., pretože táto činnosť súdu spočíva na aplikácii procesných ustanovení a nie hmotných.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že najvyšší súd nie je ďalšou odvolacou inštitúciou, a preto nemôže preskúmať a posudzovať postup súdov prvého a druhého stupňa pri hodnotení vykonaných dôkazov. Naopak, najvyšší súd ako súd dovolací, je povinný vychádzať zo skutkových zistení súdu prvého, prípadne druhého stupňa a potom v nadväznosti na nimi zistený skutkový stav, môže posudzovať hmotnoprávne posúdenie skutku.

V posudzovanej veci uplatnené námietky obvineného smerujú primárne do oblasti skutkových zistení. Z jeho strany ide o výhrady voči spôsobu hodnotenia dôkazov vykonaných súdmi nižšej inštitúcie, prejavuje nesúhlas s procesným postupom súdov pri vykonávaní a hodnotení dôkazov, na základe čoho

považuje skutkové závery za nesprávne. Dovolaciemu súdu vlastne predkladá vlastnú verziu skutkového stavu založenú na inom, pre neho priaznivom hodnotení dôkazov. Uvedený dovolací dôvod nemôže napĺňať ani poukaz na to, že nebola vykonaným dokazovaním v konaní preukázaná subjektívna stránka trestného činu. Táto totiž nepredstavuje nič iné, ako vnútorný vzťah páchatel'a k spáchanému trestnému činu, ktorý nie je možné skúmať priamo, ale len sprostredkovane, t.j. ako sa navonok prejavil v jeho konaní, ktorý je napokon obsahom skutkovej vety rozhodnutia. Predmetom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. potom môže byť už len nesprávne právne posúdenie takto ustáleného skutku v skutkovej vete rozhodnutia ustálenej súdmi nižšieho stupňa, ale nikdy samotné skutkové zistenie, ktoré sú jej obsahom a ktoré nie je možné akokoľvek meniť a dopĺňať. V tomto smere dovolací súd odkazuje na ustálenú judikatúru k výkladu a aplikácii dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. (vid' napr. stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 14. júla 2010, sp. zn. Tpj 39/2010, publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 1/2010 - pod por. č. 3).

Z uvedeného je zrejmé, že argumenty obvineného uvedené v dovolaní, nie sú spôsobilé naplniť ním uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., pretože sa netýkali právneho posúdenia ale výlučne skutkových zistení a hodnotenia dôkazov.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

V posudzovanej veci ako z vyššie uvedeného vyplýva, neboli splnené zákonné podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., preto najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného M. A. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.